

[Socialministeren.]

Partibeslutninger eller Fagforeningsdiktater. Jeg kender intet hertil personlig. Jeg ved det ikke. Jeg har faaet Lov at arbejde med mine Embedsmænd og Statistikere frit indenfor en vis økonomisk Ramme, som jeg af Hensyn til Børnene og de daarligst stillede desværre kom til at overskride med et Par Millioner, men disse Par Millioner har jeg faaet Tilgivelse for af Regeringspartierne; jeg venter paa Oppositionens.

Men en Ting maa det ærede Medlem Hr. Krag ikke: han maa ikke tale, som om det, der skete i 1927, var Idealet af Sociallovgivning. (*Krag:* Det har jeg heller ikke gjort). Det var rart; det skriver nemlig Bladene ude omkring; det glæder mig, at det ærede Medlem positivt tager Afstand fra saadan noget Snak. Det ærede Medlem Hr. Krag maa heller ikke vente, at jeg skulde kunne se bort fra alle Venstres tilfældige Indgreb i 1927, heller ikke, at jeg skulde se bort fra tidligere Enighed mellem alle Partierne, naar vi skal lave en Socialreform. Nej, selv om jeg for saa vidt stod frit og havde faaet denne Opgave overdraget for saa vidt som sagkyndig, var det alligevel ikke et Forslag, der skulde fremsættes paa Maanen, men paa et til Tider langt mindre køligt Sted, nemlig paa Rigsdagen, og det skulde finde Tilslutning fra alle Partier. Det ærede Medlem Hr. Krag vil med sin dybe og omfattende Menneskekendskab nok forstaa, at naar jeg skulde have Tilslutning fra alle Partier, kunde jeg ikke alene udarbejde en Reform, som jeg vidste passede Venstre, og det ærede Medlem vil derfor undskylde, at jeg ogsaa paa flere Omraader har maattet tage Hensyn til Rigsdagens største Parti og Hensyn til den tidligere Enighed mellem os alle paa andre Omraader. Men det har ikke noget at gøre med et Brud paa Sagligheden i Opygningen. Den afgørende Hensyntagen til Ensartetheden af den samlede Reform har ogsaa medført, at jeg paa flere Punkter har maattet gaa direkte mod Standpunkter, der tidligere ved enkelte Lejligheder og i særlige Situationer har været hævdet baade af Socialdemokratiet og af det radikale Parti. Selvfølgelig, det har jeg maattet gøre, og jeg har gjort det. Gak hen og gør ligesaa, ærede Medlem, paa Venstres Vegne! Det bliver vist sværere. Lad Venstres tilfældige Stilling til et eller

andet isoleret Forslag i Fortiden være komplet revnende ligegyldig, hvis en saglig Behandling overbeviser om, at den her foreslaaede Vej er bedre.

Man vil forstaa, at jeg har fremsat denne lange Modudvikling mod Hovedkritikken, i Pressen og her i Salen, af Reformens Hovedformaal, Retningslinier og økonomiske Betydning for vort Samfund, og at jeg har søgt at imødegaa hele den skæve Indstilling overfor det nye System saa grundigt, som jeg har gjort. Jeg har gjort det, ikke alene for om muligt at vejlede Pressen og Offentligheden, men ogsaa for om muligt at dreje de ærede Hovedordføreres Stilling lidt. Det er jo ikke sikkert, at de kendte alle disse Tal; Udlandets Forhold kendte de i hvert Fald ikke. (*Krag:* Det skal De ikke uden videre regne med). Ja, jeg kan selvfølgelig kun udtale mig om det, de Herrer udtalte, ikke om det, de holdt hemmeligt af den Viden, som det var naturligt at udbrede ved denne Lejlighed.

Disse ærede Ordførere lovede jo i øvrigt en rent saglig Behandling. De erklærede endvidere, i alt Fald nogle af dem, at dette Omraade dybest set burde være neutralt, og de maa da efter min Mening være mindst lige saa interesserede som Regeringspartierne i, hvis det er muligt, at standse denne vilde partipolitiske Kamp paa dette Omraade, en Kamp, som er til liden Gavn for nogen som helst, hverken for de trængende eller for Politikerne. Men alligevel har de, og det gælder ikke mindst det ærede Medlem Hr. Krag, paa mange Punkter trods al Venlighed og Velvillie i Formen talt, som om det netop ikke var neutralt Omraade, og som om mit Forslag netop ikke, samtidig med at udvide Støtten til gamle, syge og ikke mindst de fattige Børn, tilsigtede yderligere at styrke. Selvhjælpsbestræbelserne, at betone Ansvarfølelsen, at højne den almindelige Moral, der til visse ikke højnes ved, at Danmark i Modsætning til de fleste andre europæiske Lande deklasserer de fattige, trykker dem ned gennem strenge Fattighjælpsvirkninger. Det er jo noget, som Dr. Pio synes at ønske, fordi han har et fuldkommen ultraliberalit Grundsyn, og fordi han grundigt har misforstaaet Formaalet med Kommunegælden og hele dette Systems Opygning, men det ærede Medlem Hr. Krag var desværre ikke helt upaavirket af de samme Synspunkter.